

Деница Минчева

Нося толкова тежък товар...

Нося толкова тежък товар.
На плещите си крехки го нося.
Той е, колкото орех голям,
но тежи като цяла планета.

Но не трябва да бъде Атлас,
за да знам как тежи самотата.
Аз съм просто жена в ла минор
и във два-три сивеещи цвята.

Нося толкова тежък товар.
Над разбито сърце го разнасям.
Над разбити ръце и уста
и над няколко кръпки от вяра.

Без дори да съм блудна жена
върху мене ваят камънаци –
просто малко втвърдена земя
и ръце на праведни селяци.

Нося толкова тежък товар.
Без минута покой да намеря
нося своя товар към дома,
към държава на име Химера.

Знам, че там ще намеря вода,
вяра, щастие, хляб и надежда.
Знам и път, който води натам.
И причина си имам изглежда.

Нося толкова тежък товар
от преструвки, превземки и свади.
А светът е красив и голям.
И изпълнен с високи прегради.

КРАЙ

© Деница Минчева

Източник: <http://denitsamincheva.blogspot.com/>

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/11836>]